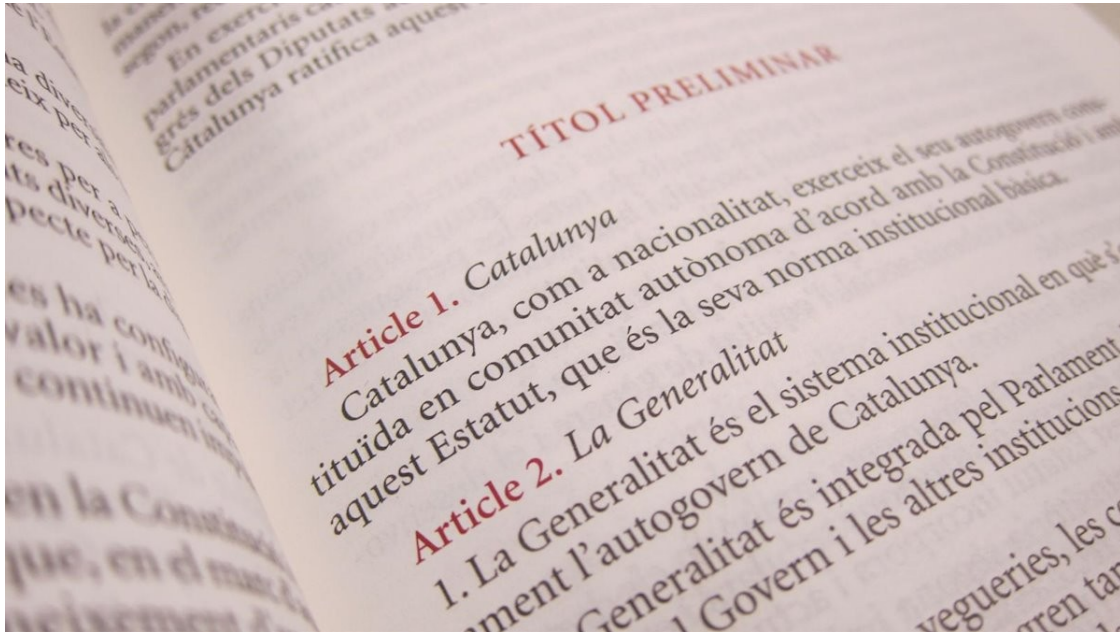

Què va retallar exactament la sentència de l'Estatut?

El TC només va anul·lar 14 articles de la Llei, però en va fer una reinterpretació a la baixa que va tancar la porta a les aspiracions catalanes

Una part de l'Estatut retallat pel Constitucional. | Europa Press

"El Tribunal Constitucional (TC) està lamentablement desacreditat i moralment deslegitimats per dictar aquesta sentència". Les paraules, que podrien subscriure Quim Torra, Carles Puigdemont o Oriol Junqueras, no són ni recents ni les va pronunciar cap dirigent independentista. De fet, corresponen a José Montilla, aleshores president de la Generalitat i màxim dirigent del PSC, que les va pronunciar el juliol del 2010, després de fer-se pública la sentència que fulminava l'Estatut. L'alt tribunal no sabia que, amb aquell veredict, donaria ales al moviment independentista i activaria un procés que acabaria amb el referèndum de l'1-O i la proclamació de la República.

[noticia]204934[/noticia]

Ara bé: què va retallar exactament la sentència de l'estatut? A priori, el TC va avalar bona part de la llei avalada per la ciutadania, però en va anul·lar o reinterpretar els elements nuclears, escapçant així les aspiracions nacionals de Catalunya i limitant aspectes com la llengua, el poder judicial català o la competència en matèria d'impostos. En aquells anys va fer fortuna l'expressió "castració química de l'Estatut", perquè sobre el paper només es van anul·lar 14 articles -dels prop de 200 impugnats- però es va fer una lectura general de la llei a la baixa, vinculant-ne alguns preceptes a interpretacions concretes que, a la pràctica, impossibilitaven que es pogués desplegar totalment.

La decisió del TC, impulsada pel PP, el Defensor del Poble i diverses comunitats autònomes, va ser l'estocada definitiva a l'Estatut, que ja venia retallat del Congrés dels Diputats i del pacte entre Artur Mas i José Luis Rodríguez Zapatero. "Nos hemos cepillado el Estatuto", es vantava Alfonso

Guerra, històric dirigent del PSOE, l'any 2006. D'aquesta manera, entre uns i altres, va quedar desactivada una llei votada pel Parlament i avalada en referèndum pels catalans i que es plantejava com l'última oportunitat per renovar el pacte constitucional de 1978 i adequar l'encaix de Catalunya a Espanya. Repassem a continuació què va retallar l'alt tribunal:

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=bINbXkN-67Y>

- Una nació sense cap valor

El preàmbul de l'Estatut recollia la voluntat expressada pel Parlament i reconeixia Catalunya com a nació i la seva realitat nacional. EL TC, tot i mantenir el concepte, va buidar-ho de contingut jurídic i va establir que l'única nació reconeguda per la Constitució és la nació espanyola. Aquest punt de la sentència va ser el que va donar origen al lema de la manifestació que es va celebrar el 10 de juliol, la primera gran concentració sobiranista que va aplegar més d'un milió de persones al Passeig de Gràcia de Barcelona: "Som una nació. Nosaltres decidim".

- No a "l'ús preferent" del català

Un dels punts clau de l'Estatut era el blindatge de la llengua catalana. La llei determinava en l'apartat 1 de l'article 6 que el català era la llengua pròpia de Catalunya i d'"ús preferent" al territori. El TC va anul·lar aquesta expressió i la va canviar per "ús normal". D'aquesta manera, el que abans situava el català com a llengua d'ús preferent a l'administració, als mitjans, com a llengua vehicular i a l'ensenyament, es va convertir en la llengua "utilitzada normalment" en tots aquests àmbits.

- Limitacions al Consell de Garanties Estatutàries

L'Estatut també refermava el paper del Consell de Garanties Estatutàries (CGE), entès com un "Tribunal Constitucional" que havia de vetllar perquè les iniciatives legislatives s'adequessin al marc de l'Estatut. Per això, dotava de caràcter vinculant les seves resolucions en l'apartat 4 de l'article 76 sobre les funcions del CGE. El TC va considerar inconstitucional aquest punt i el va anul·lar. Anys després, aquesta decisió ha beneficiat els partits independentistes quan han volgut tirar endavant lleis -per exemple, les lleis de desconnexió- sense l'aval del CGE.

[noticia]204872[/noticia]

- Limitacions al Síndic de Greuges

En l'apartat 1 de l'article 78, l'Estatut donava exclusivitat al Síndic de Greuges per supervisar l'activitat de la Generalitat i les relacions amb l'administració o empreses públiques i privades. D'aquesta manera, exclouïa el Defensor del Poble d'aquesta funció. El Tribunal Constitucional va anul·lar la idea de "caràcter exclusiu" perquè, deia, implicava un xoc de competències amb l'Estat i deixava els catalans sense possibilitat d'escollir entre el Síndic o el Defensor del Poble. Així, el TC va avalar l'apartat 2 de l'article 78, que estableix que aquests dos organismes "col·laboraran" en l'exercici de les seves funcions.

- Retallada de funcions del Consell de Justícia

Amb la justícia catalana el TC no va tenir miraments i va anul·lar sencer l'article 97 que definia el Consell de Justícia de Catalunya com "l'òrgan de govern del poder judicial a Catalunya", entès com una descentralització del Consell General del Poder Judicial (CGPJ). Les funcions del Consell, també establertes a l'Estatut, van quedar laminades.

El TC va tombar diversos articles en aquest sentit i va anul·lar, per exemple, que el Consell tingués participació en la designació del president del TSJC, dels presidents de sala i dels presidents de les audiències provincials; també la capacitat de proposar el CGPJ i expedir nomenaments i cessaments de jutges i magistrats o exercir funcions disciplinàries sobre aquests professionals. També va anul·lar la possibilitat que el Consell pogués convocar oposicions i

concursos per omplir places de jutges a Catalunya i es va mantenir el Tribunal Suprem, i no el TSJC, com l'òrgan jurisdiccional més elevat.

- Competències compartides, però en el marc de l'Estat

En l'àmbit de les competències compartides, l'Estatut establia que era la Generalitat qui tenia potestat legislativa, reglamentària i executiva en el marc de les bases fixades per l'Estat "com a principis o mínim comú normatiu en normes amb rang de llei, excepte en els supòsits que es determinin d'acord amb la Constitució i el present Estatut". El TC va tombar aquest incís de l'article 111. Va fer el mateix amb els articles 120 i 126, que feien referència a les caixes d'estalvis i entitats de crèdit. D'aquesta manera, la Generalitat pot tenir competències compartides però la legislació o regulació que faci en aquests àmbits serà sempre en base a allò que fixa l'Estat.

- El finançament i els impostos

En el capítol de la Hisenda de Catalunya, el TC va tombar l'apartat 3 de l'article 206, que feia referència a l'esforç fiscal de les comunitats autònomes per assolir nivells semblants a tot l'Estat i que permetia posar límits a la solidaritat autonòmica. També va anul·lar l'apartat 2 de l'article 218, que permetia a la Generalitat la capacitat legislativa per establir i regular els impostos propis dels governs locals.

- Una reinterpretació a la baixa

Sobre el paper, el TC només declara inconstitucionals 14 articles, però obliga també a interpretar una trentena de punts de manera que, a la pràctica, acaba impedit un desplegament complet de l'Estatut. És el que durant aquella època es va anomenar "castració química", perquè sobre el paper els articles continuaven sent constitucionals, però la interpretació que en feia el tribunal feia que no es poguessin desplegar tal com es preveia des del Govern.

Un exemple paradigmàtic en aquest sentit és el que fa referència a la disposició addicional tercera, que fa referència a les inversions de l'Estat. Aquesta disposició estableix que "la inversió de l'Estat a Catalunya en infraestructures [...] s'equipararà a la participació relativa del PIB de Catalunya en relació al PIB de l'estat par a un període de set anys". La interpretació que d'això en fa el TC és que no vincula a l'Estat en la definició dels pressupostos, que és una competència de les Corts Generals. Així, a la pràctica, la disposició addicional tercera només s'aplica si així ho decideix el Congrés.

Sentència de l'Estatut (https://www.scribd.com/document/466647020/Sentencia-de-l-Estatut#from_embed) by edicio naciódigital (https://www.scribd.com/user/488818868/edicio-naciódigital#from_embed) on Scribd